

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์รายวิชาหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา ทั่วประเทศ ทั้ง 17 แห่ง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36-40 ปี วุฒิต่างการศึกษา ระดับปริญญาโท ตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้าภาควิชา ซึ่งมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้พบว่าส่วนใหญ่แล้วไม่เคยเข้ารับ การอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา สำหรับอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ เป็นเพศชายเช่นเดียวกัน มีอายุระหว่าง 31-35 ปี วุฒิต่างการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์การสอนในวิทยาลัยพลศึกษา 6-10 ปี และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับ การอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัย พลศึกษา ตามสภาพการปฏิบัติของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน สรุปได้ดังนี้

2.1 นโยบายและการวางแผนการปฏิบัติงานในการบริหารหลักสูตร

ในด้านนโยบายของกรมพลศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ศึกษานโยบาย ของกรมพลศึกษา โดยศึกษาจากเอกสาร โครงการสมทบทางวิชาการที่กรมพลศึกษาจัดส่ง ไปให้ และได้จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการสมทบทางวิชาการระหว่าง

กรมพลศึกษาและกรมการฝึกหัดครู หลังจากทีหลักสูตรได้รับการอนุมัติแล้ว และอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้รับทราบนโยบายของกรมพลศึกษา เกี่ยวกับรายละเอียดโครงการสมทบทางวิชาการเช่นเดียวกัน

ในด้านการวางแผนบริหารหลักสูตร ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้มีการวางแผน โดยผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนมากที่สุด และได้ศึกษารายละเอียดโครงการสมทบทางวิชาการและระเบียบข้อบังคับของสภาการฝึกหัดครูเป็นหลัก แต่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน และที่มีส่วนร่วมเป็นเรื่องการจัดทำแผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน

ในด้านการเตรียมบุคลากร ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้มีการเตรียมบุคลากรเพื่อการบริหารหลักสูตร โดยใช้วิธีการส่งเสริม และสนับสนุนให้อาจารย์เข้าอบรม/ดูงาน/ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของวิทยาลัยฯ

ในด้านการเตรียมงบประมาณ ส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา โดยผู้บริหาร ได้จัดประชุมผู้มีส่วนร่วมในการเตรียมจัดสรรงบประมาณซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ เป็นผู้เสนอรายการงบประมาณที่ต้องใช้และอาจารย์ผู้สอนที่มีส่วนร่วมในการเตรียมงบประมาณซึ่งมีส่วนน้อยก็ได้เป็นผู้สำรวจ วัสดุอุปกรณ์ในรายวิชาที่สอนว่าขาดแคลนอะไรบ้าง แล้วทำบันทึกเสนองบประมาณต่อหัวหน้าภาควิชา

ในด้านการเตรียมบริการสนับสนุน ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้มีการจัดเตรียมในเรื่องการจัดกิจกรรม/บริการห้องสมุด และเอกสารประกอบหลักสูตร อันได้แก่ แนวการสอน แผนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยมีผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ เป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียม ด้วยการมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ เอกสารตำราสำหรับค้นคว้าเพื่อการจัดการเรียนการสอน

ในด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ผู้บริหารส่วนใหญ่และบุคลากรในวิทยาลัยฯ เป็นผู้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ และได้จัดพิมพ์เป็น

เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ไปยังหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สำหรับอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ และผู้มีส่วนร่วมก็จะใช้วิธีประชาสัมพันธ์กับนักศึกษา เพื่อผ่านไปยังผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก

ในด้านการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหารส่วนใหญ่ ได้มีการติดต่อประสานงานกับวิทยาลัยครูผู้สมทบ ในเรื่องการจัดเตรียมวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักศึกษา โดยมีผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ โดยเฉพาะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงาน สำหรับอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการติดต่อ และผู้ที่มีส่วนร่วมในการติดต่อนั้นเป็นการจัดหาเอกสารตำราสำหรับศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ในด้านการรับสมัครนักศึกษา กรมพลศึกษาและวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง ได้จัดทำประกาศ โดยมีข้อกำหนดคุณสมบัติเฉพาะอย่างชัดเจน เช่น จบการศึกษาระดับ ป.กศ.สูง (พลศึกษา) และได้ถือปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสภาการฝึกหัดครู

2.2 การดำเนินงานบริหารหลักสูตรในด้านการจัดการเรียนการสอน

ในด้านการจัดทำแผนการเรียนรายวิชาตลอดหลักสูตร วิทยาลัยฯ ส่วนใหญ่มีการจัดทำ โดยวิทยาลัยฯ ได้ส่งคณาจารย์ที่ทำการสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุมที่กรมพลศึกษา และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำ ร่วมกับหัวหน้าภาควิชา

ในด้านการจัดทำแผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ สำหรับแผนการสอนได้จัดสรรงบประมาณวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ ส่วนเอกสารประกอบการสอนก็ได้ให้จัดทำในรูปแบบเอกสารอัดสำเนา ซึ่งอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้จัดทำด้วยตนเอง

ในด้านการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ โดยการสนับสนุนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำ สำหรับอาจารย์ผู้สอนก็ได้สำรวจสื่อการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากประเภทของสื่อ และวิทยาลัยฯ ได้จัดหนังสือ เอกสารตำรา สำหรับศึกษาเพิ่มเติม

ในด้านการชี้แหล่งวิทยากร/สถานประกอบการ วิทยาลัยฯ ได้มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกจากความพร้อมของสถานประกอบการ และสถานประกอบการที่มีลักษณะงานตรงกับวิชาที่เปิดสอน และได้ส่งหนังสือไปสำรวจความต้องการจากสถานประกอบการในจังหวัดที่วิทยาลัยฯ ตั้งอยู่

ในด้านการเตรียมการสอนและเทคนิคการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนทุกครั้งก่อนสอน โดยใช้เอกสาร ตำรา หนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน และมีหลักเกณฑ์ในการเลือกเทคนิคการสอนโดยดูความสอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน สำหรับวิธีสอนส่วนใหญ่ใช้บรรยาย

ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนโดยการพานักศึกษาไปศึกษานอกสถานที่หรือดูงานตามแหล่งวิทยากร หรือสถานประกอบการต่าง ๆ และวิทยาลัยฯ ได้ให้ความช่วยเหลือด้านวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นได้รับความสนใจและความร่วมมือจากนักศึกษาพอสมควร

ในด้านการประเมินผลการเรียน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้มีการชี้แจงหลักเกณฑ์ หรือระเบียบการประเมินผลการเรียนของสภากาแฟให้แก่นักศึกษาได้ทราบ ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชาจะประเมินจากรายงาน หรือผลงานของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และได้นำผลการทดสอบวัดผลประเมินผลมาใช้ปรับปรุงวิธีสอนของตนเอง

3. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนเพื่อการบริหารหลักสูตร

ในด้านการวางแผนเพื่อการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารเกินกว่าครึ่งเห็นว่ามีปัญหาและปัญหาสำคัญคือ มีเวลาในการบริหารหลักสูตรน้อย ส่วนอาจารย์ผู้สอนไม่ถึงครึ่งที่มีปัญหาและเห็นว่าปัญหาที่สำคัญ คือ ไม่เข้าใจรายละเอียดของโครงการสมทบทางวิชาการ

ในด้านการเตรียมบุคลากรและการเตรียมจัดสรรงบประมาณ ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาคือ บุคลากรขาดความรู้และทักษะในบางรายวิชา งบประมาณโดยเฉพาะเงินบำรุงการศึกษามีน้อย ทำให้ขาดงบประมาณในการจัดส่งบุคลากร เข้ารับการอบรมหรือดูงาน และไม่เพียงพอในการจัดสรรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับอาจารย์ผู้สอนส่วนน้อยที่เห็นว่าปัญหาในเรื่องการจัดสรรงบประมาณคือ งบประมาณที่ได้ล่าช้า ไม่เพียงพอ และมีขั้นตอนการอนุมัติมากเกินไป

ในด้านการเตรียมบริการสนับสนุน ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาคือ งบประมาณในการเตรียมวัสดุอุปกรณ์มีน้อย รองลงมาคือ ความพร้อมของอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ เช่น ห้องโสตทัศนศึกษา

ในด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาที่สำคัญคือ โครงการสมทบทางวิชาการยังไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายและอาจารย์ผู้สอนส่วนน้อยที่เห็นว่าปัญหา คือ เป็นหลักสูตรใหม่ที่ยังไม่มีผลผลิตออกสู่ตลาดแรงงาน ทำให้ประชาชนหรือหน่วยงานยังไม่เข้าใจเท่าที่ควร

ในด้านการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา และส่วนที่มีปัญหาคือ ขาดงบประมาณในการดำเนินการ

ในด้านการรับสมัครนักศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาคือ รายละเอียดของการจบหลักสูตรหรือความก้าวหน้าในวิชาชีพ เมื่อจบหลักสูตรไม่ชัดเจน และระยะเวลาของการอนุมัติโครงการสมทบฯ กับการเปิดรับสมัครใกล้เคียงกัน ทำให้การตัดสินใจสมัครของนักศึกษาทำได้ล่าช้า

3.2 ด้านการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนเพื่อการบริหารหลักสูตร

ในด้านการจัดทำแผนการเรียนรายวิชาตลอดหลักสูตร ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหา คือ บางรายวิชาต้องใช้อาจารย์ผู้สอนจากวิทยาลัยครูหรือวิทยากรภายนอก ทำให้ไม่สามารถกำหนดรายวิชาตายตัวตลอดหลักสูตรได้

ในด้านการจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบการสอนและสื่อการเรียนการสอน ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหา คือ ขาดเอกสารประกอบการจัดทำ และผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน นอกจากนี้ยังขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนอีกด้วย

ในด้านการใช้แหล่งวิทยากร/สถานประกอบการ ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาคือ ขาดแคลนสถานประกอบการในท้องถิ่น ซึ่งก็ตรงกับอาจารย์ผู้สอนส่วนหนึ่งที่เห็นด้วยกับปัญหานี้

ในด้านการเตรียมการสอนและใช้เทคนิควิธีสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาคือ มีเอกสารตำราที่จะศึกษาค้นคว้า เพื่อเตรียมการสอนไม่เพียงพอและไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนแบบใหม่

ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา มีจำนวนไม่ถึงครึ่ง เห็นว่ามีปัญหาคือ นักศึกษาขาดความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้น ส่วนการประเมินผลการเรียนพบว่า แบบทดสอบไม่ได้มาตรฐาน อาจารย์ผู้สอนขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบ และขาดคู่มือการประเมินผลการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-40 ปี วุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด และส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าภาควิชาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งมาแล้ว 1-5 ปี สำหรับอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ก็เป็นเพศชายเช่นเดียวกัน ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด มีประสบการณ์การสอนในวิทยาลัยพลศึกษา 6-10 ปี ซึ่งนับว่ามีผลดีในด้านที่มีบุคลากรที่มีวุฒิสสูงและมีประสบการณ์มาก ซึ่งจะช่วยให้การบริหารหลักสูตรทั้งในด้านการวางแผน และการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ

2. เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา

2.1 นโยบายและการวางแผนปฏิบัติงาน

ในด้านนโยบายและการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ได้ศึกษานโยบายของกรมพลศึกษา เกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการสมทบทางวิชาการหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา และระเบียบข้อบังคับของสภาการฝึกหัดครูว่าด้วยการรับและควบคุม สถานศึกษาที่รับ เข้าสมทบในวิทยาลัยครู พ.ศ. 2531 มีการวางแผนการปฏิบัติงานให้สอดคล้อง กับนโยบาย และได้มีการประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงาน ได้ทราบเกี่ยวกับโครงการสมทบ ทางวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามหลักการของการบริหาร และการบริหารหลักสูตร ซึ่ง กู๊ด (Good, 1973) นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2522) สันต์ ธรรมบำรุง (2527) สงบ ลักษณะ (2524) และอ้อม ประนอม (2527) ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า การบริหารและการบริหารหลักสูตรเป็น วิธีการในการดำเนินงาน ขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายหรือเป็นกระบวนการในการ วางแผน การดำเนินงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องอาศัยบุคลากร ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับหลักการดังกล่าวว่า ผู้บริหารควรศึกษานโยบาย และมีการวางแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรในหน่วยงานหรือผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง ได้มีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน เกี่ยวกับรายละเอียด ของโครงการสมทบทางวิชาการ ตั้งแต่เริ่มแรกของการใช้หลักสูตร เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ อันเป็น ขั้นตอน ของการบริหารหลักสูตรด้วย

ในด้านเตรียมบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้มีการเตรียมบุคลากรเพื่อการบริหารหลักสูตร โดยใช้วิธีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรม/ดูงาน/ศึกษาต่อในรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการ ของวิทยาลัยฯ ซึ่งก็สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุจรรยา สุวรรณศิริ (2528) ที่กล่าวว่า ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ที่ มีความชำนาญไม่เพียงพอในแต่ละสาขาวิชา เข้าอบรมระยะสั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บำรุง สุขพรรณ (2527) ซึ่งพบว่า ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อ ในสาขา วิชาที่ตนสอนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ วิจิตร ศรีสอาน (2514) ยังได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ ของผู้บริหารบุคลากรว่า คือการสรรหาบุคลากรให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่ เขาจะต้องทำและ

การพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะต้องต่อเนื่องตลอดเวลาไม่มีจุดจบ ซึ่งก็ตรงกับที่ บุญมี เณรยอด (2529) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญ ๆ ไว้หลายประการเช่น การจัดให้มีการอบรมครู ซึ่งเป็นการเตรียมครูในโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำหลักสูตร เข้าสู่ห้องเรียน อย่างได้ผลดีที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับหลักการ และงานวิจัยที่กล่าวมา และคิดว่า ควรมีการจัดอบรมร่วมกันระหว่างวิทยาลัยพลศึกษากับวิทยาลัยครูใกล้เคียง เพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรใหม่ ความพร้อมที่ดี อันจะส่งผลถึงการนำหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านการเตรียมจัดสรรงบประมาณ จากผลการวิจัยพบว่า เงินงบประมาณที่ได้รับคือ เงินบำรุงการศึกษา ซึ่งมีงบประมาณน้อยและล่าช้า ทำให้ไม่เพียงพอ และไม่ทันต่อความจำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งก็ตรงกับงานวิจัยของ พัฒนา ธิติเสรี (2521) ที่ว่า สิ่งที่เป็นปัญหาต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนมากที่สุดคือ การขาดงบประมาณ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัตร สิทธิหล่อ (2526) ที่พบว่า ปัญหาการบริหารงานและการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ของวิทยาลัยพลศึกษา คืองบประมาณมีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กรมพลศึกษาหรือวิทยาลัยพลศึกษาเอง น่าจะวางแผนจัดหางบประมาณ เพิ่มขึ้น โดยอาจขอตั้งงบประมาณแผ่นดิน หรือกำหนดอัตราเรียกเก็บจากนักศึกษา หรือ เรียกเก็บเงินค่าวัสดุอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติ นอกจากนี้อาจแสวงหาจากแหล่งวิทยากรภายนอก ดังที่ วิจิตร ศรีสอาน (2514) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดหาเงินและเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหลายว่า ครูใหญ่มี Economic Minded มากกว่าสมัยเดิม คือต้องรู้ว่าแหล่งหาเงินอยู่ที่ไหน และจะได้มาอย่างไร อาจต้องขอความร่วมมือจากชุมชน เพราะถ้าจะรอแต่งงบประมาณแผ่นดินอย่างเดียวไม่ได้ เนื่องจากงบประมาณนี้จำกัด

ในด้านการเตรียมบริการสนับสนุน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้มีการเตรียมการจัดกิจกรรม/บริการห้องสมุด และจัดเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร อันได้แก่ แนวการสอน แผนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสำรวจความพอเพียงของหนังสือเพื่อจัดหา เข้าห้องสมุด สำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ เอกสารตำราสำหรับค้นคว้า ดังที่ สงัด อุทรานันท์ (2527) และนิพนธ์ ไทยพานิช (2530) ได้กล่าวถึง งานบริหารและบริหารหลักสูตรว่า เป็นการดำเนินการเรื่องเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการบริหารหลักสูตรภายในโรงเรียน เช่น บริการห้องสมุด บริการ

แนะแนว อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ และในการปฏิบัติจริง จากการวิจัยพบว่า ทั้งผู้อำนวยการเอง ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้าภาควิชา มีส่วนร่วมในการเตรียมบริการสนับสนุน ซึ่ง บุญมี เณรยอด (2529) ได้กล่าวว่า สิ่งอื่นที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงคือห้องสมุด เพราะห้องสมุดเป็นศูนย์กลางวิชาความรู้ เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนให้ผู้เรียน และผู้สอนประสบความสำเร็จในการนำหลักสูตรไปใช้ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา (2527) ยังได้กล่าวว่า ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและหัวหน้าภาควิชาทำหน้าที่จัดบริการด้านเอกสาร ตำราเรียน บริการสื่อการเรียนการสอน ห้องสมุด โสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยในหลักการและจากผลการวิจัย เนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นหลักสูตรใหม่ที่เพิ่งจัดให้มีการเรียนการสอน บริการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต้องเตรียมให้พร้อมอันจะส่งผลถึงการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

ในด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่และบุคลากรในวิทยาลัยฯ มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ และวิทยาลัยฯ ได้จัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับโครงการสมทบทางวิชาการ ไปยังหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งนับได้ว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์หลักสูตร หมายถึง ภารกิจที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะต้องวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร เพื่อการสื่อสารสองทางและเสริมสร้างให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้สึกที่ดีต่อหลักสูตร ป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด ขจัดและลดสาเหตุแห่งการขัดแย้งต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายการดำเนินงานการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยเห็นด้วยเนื่องจากหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นหลักสูตรใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ผลผลิตสู่ตลาดแรงงานยังไม่มี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ให้กับบุคลากรในหน่วยงานเองและบุคคลภายนอก เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่ง วิจิตร ศรีสอาด (2514) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนว่า เป็นการอธิบายให้คนทั้งหลายรู้ว่า โรงเรียนกำลังทำอะไร และคิดจะทำอะไรต่อไป ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่โรงเรียนจะได้รับการสนับสนุนจากภายนอก จึงต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ที่ดี

2.2 การดำเนินงานบริหารหลักสูตรในด้านการจัดการเรียนการสอน

ในด้านการจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบการสอน และสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่จัดทำด้วยตนเอง โดยสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุตวรรษยา สุวรรณศิริ (2528) และ กุลธิดา เชิงฉลาด (2529) ที่ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบการสอน และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการปฏิบัติที่ดี เพราะจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนเอกสารตำรา วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนได้อีกทางหนึ่ง แต่วิธีการจัดทำของแต่ละวิทยาลัยฯ ควรเป็นไปในแนวเดียวกัน มีรูปแบบเหมือนกัน นั่นคือ กรมพลศึกษา อาจจัดการประชุมปฏิบัติการ การจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน โดยให้แต่ละวิทยาลัยฯ ส่งคณาจารย์ เข้าร่วมประชุมและจัดทำร่วมกัน พร้อมกับเชิญวิทยากรจากวิทยาลัยครูหรือสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในลักษณะเดียวกันมาให้ความรู้ โดยเฉพาะในส่วน ของการทำแผนการสอนร่วมกัน จะเป็นการระดมความคิด ซึ่งจะช่วยให้ได้แผนการสอนที่มีคุณภาพ ดังที่ ดิลก บุญเรืองรอด (2521) ได้กล่าวว่า การทำแผนการสอนร่วมกันเป็น ขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างวิชาอันจะส่งผลไปยังผู้เรียน ทำให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริง ซึ่งจะมีผลดีต่อนักศึกษา นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง ควรจัดหาสื่อการสอนอัน ได้แก่ วิทยากร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ (เป็เรื่อง กุมพ. 2521)

ในด้านการใช้แหล่งวิทยาการ/สถานประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยฯ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก จากความพร้อมของสถานประกอบการและมีลักษณะงานตรงกับวิชาที่เปิดสอน โดยส่งหนังสือ ไปสำรวจความต้องการจากสถานประกอบการ ในจังหวัดที่วิทยาลัยฯ ตั้งอยู่ และได้ประชุมหารือร่วมกันระหว่างวิทยาลัยกับสถานประกอบการ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ อิงคะสุวนิชย์ (2529) ที่ว่า การใช้แหล่งวิทยาการ/สถานประกอบการ ในการส่งนักศึกษาไปฝึกงาน ใช้หลักเกณฑ์ในการเลือก คือแหล่งที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติตรงกับลักษณะ ของวิชีสอน ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วิทยาลัยฯ ควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการจัดส่งนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งความพร้อมของสถานประกอบการและความพร้อม ของอาจารย์นิเทศก์ วิทยาลัยฯ ที่เปิดใหม่ควรได้ศึกษารูปแบบ

จากวิทยาลัยฯ ที่เปิดในรุ่นแรก หาข้อมูล ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ ของตน

ในด้านการเตรียมการสอนและเทคนิควิธีสอน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนทุกครั้ง ซึ่งก็ตรงกับที่ อรอนงค์ อิงคะสุวณิชย์ (2529) พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และมานิต จิตตเกษม (2527) ได้เสนอแนะว่า สิ่งที่ต้องเตรียมการสอนคือ ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ ศึกษาเอกสารหลักสูตร ศึกษา กฎ ระเบียบ วิธีวัดผล ประเมินผล จัดทำกำหนดการสอน และแผนการสอนด้วย เพราะ ถ้าหากครูไม่เข้าใจในรายละเอียดของหลักสูตรแล้ว ก็จะไม่สามารถนำหลักสูตรมาสู่การปฏิบัติ อันจะส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ตรง หรือบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และในเรื่องเทคนิควิธีสอน พบว่า ได้มีการเลือกเทคนิควิธีสอน โดยดูความสอดคล้องกับเนื้อหา และความเหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน และวิธีสอนส่วนใหญ่ใช้การบรรยาย นอกจากนี้ จะมีการค้นคว้าทำรายงาน การอภิปรายร่วมกัน การใช้สื่อดัดแปลง ซึ่งผลงานวิจัยของ พัฒนาชาติเสรี (2521) สุจรรยา สุวรรณศิริ (2528) กุลธิดา เข็งฉลาด (2529) และอรอนงค์ อิงคะสุวณิชย์ (2529) พบว่า วิธีการสอนที่อาจารย์ใช้เป็นส่วนใหญ่คือบรรยาย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนไปปฏิบัติคืออยู่แล้ว โดยใช้เทคนิควิธีสอนหลาย ๆ วิธี เพราะการสอนบรรยายเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ได้ปฏิบัติจริง จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงอันเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีวิธีหนึ่ง ดังที่ สุวัฒน์ นิยมคำ และชาลี สิทธิ (2529) ได้กล่าวว่า การสอนถ้าบรรยายล้วน ๆ จะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี ควรมีวิธีสอนอย่างอื่นผสมผสานกันไป

ในด้านการประเมินผลการเรียน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้มีการชี้แจงหลักเกณฑ์ หรือระเบียบการประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาได้ทราบ ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลรายวิชาจะประเมินจากรายงานหรือผลงาน ของนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และได้นำผลการทดสอบวัดผลมาใช้ปรับปรุงวิธีสอน ของตนเอง ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจรรยา สุวรรณศิริ (2528) ว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ชี้แจงหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีวัดผลให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนได้ปฏิบัติคืออยู่แล้ว

และเพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียน ของอาจารย์ผู้สอนถูกต้องตามหลักการ ทฤษฎี ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการควรมีการจัดประชุม ชี้แจงหรือเพื่อทบทวนหลักเกณฑ์การวัดผลการเรียนให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบ เพราะการวัดผล การเรียนรู้หรือการเรียนการสอนที่จะให้ครอบคลุม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทุกด้าน ตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษานั้น จำเป็นต้องใช้เทคนิคการวัดหลายวิธีประกอบกัน ไม่มีเทคนิค การวัดใด เพียงเทคนิคเดียวที่สามารถวัดความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของการเรียนรู้ ของ ผู้เรียน ได้ครบทุกด้าน เพราะเทคนิคการวัดหรือเครื่องมือแต่ละประเภทมีข้อจำกัดในการวัด พฤติกรรม ของผู้เรียน (สมหวัง พิริยานุวัฒน์. 2520) และนอกจากนี้ควรให้อาจารย์ผู้สอน ได้ทราบรายละเอียด ข้อบังคับของสภากาแฟกักคุดู ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาของ วิทยาลัยครู พ.ศ.2528 อีกด้วย

3. ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา

3.1 การวางแผนการปฏิบัติงานบริหารหลักสูตร ในด้านการเตรียมบุคลากร การเตรียมงบประมาณ การเตรียมบริการสนับสนุน และการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ การขาดงบประมาณดำเนินการที่จะใช้ในการอบรมบุคลากร การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เอกสารตำรา และมีขั้นตอนการอนุมัติเงินมากเกินไป ซึ่งก็ตรงกับ งานวิจัยของ พัฒนา ธิติเสรี (2521) จินตนา พรตตะเสน (2522) หน่วยงานในศตวรรษ การฝึกหัดครู (ม.ป.ป.) สุจรรยา สุวรรณศิริ (2528) กุลธิดา เข็งฉลาด (2529) และสุรัตน์ จินตสกุล (2529) ที่ว่า ขาดงบประมาณดำเนินการทั้งในด้านการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ เอกสารตำรา

สำหรับปัญหาในด้านการวางแผน การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การรับสมัครนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีระยะเวลาในการวางแผนบริหารหลักสูตร การ ประชาสัมพันธ์หลักสูตร และการรับสมัครศึกษาน้อย เนื่องจากเวลาของการอนุมัติโครงการ กับการเปิดรับนักศึกษาใกล้เคียงกันมาก รวมทั้งบุคลากรในวิทยาลัยฯ ไม่เข้าใจรายละเอียด ของโครงการสมทบดีพอ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรมีการเตรียมการ ประชุมชี้แจงในเรื่องโครงการสมทบทางวิชาการ หรือจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรให้ บุคลากรในหน่วยงานได้รับทราบก่อนเปิดรับสมัครนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์

ที่กล่าวว่า โดยหลักการแล้วผู้บริหารทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดน่าจะ ได้มีส่วนร่วมในการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่ เพื่อจะสามารถวางแผนเตรียมบุคลากรในสถานศึกษาให้เข้าใจหลักสูตรและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การดำเนินงานบริหารหลักสูตร ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอน เอกสารประกอบการสอนและสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า ปัญหาเกิดจากงบประมาณไม่เพียงพอเช่นเดียวกัน ขาดเอกสารตำราประกอบการจัดทำหรือค้นคว้าเพิ่มเติม ขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะแนะนำนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะ จึงทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการจัดทำเท่าที่ควร ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลดาวัลย์ มาลยะวงศ์ (2518) ที่ว่าการทำเอกสารประกอบการสอนไม่ได้รับความสะดวก และขาดแหล่งวิชาที่จะค้นคว้าเพิ่มเติม

ในด้านการใช้แหล่งวิทยากร/สถานประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า ขาดแคลนสถานประกอบการในท้องถิ่น และขาดความสะดวกในการเดินทาง เมื่อสถานประกอบการในท้องถิ่นมีไม่เพียงพอหรือไม่มี ก็ยอมก่อให้เกิดปัญหาที่วิทยาลัยฯ ที่จะต้องจัดหาสถานประกอบการในแหล่งอื่น ซึ่งอาจต้องใช้งบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อ ของอาจารย์ หรือไปฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า วิทยาลัยฯ ควรมีการประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อชี้แจงรูปแบบของการฝึกประสบการณ์ฯ รวมทั้งอาจติดต่อ ขอที่พักอาศัยให้กับนักศึกษาเพื่อความสะดวกในการฝึกฯ และเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ส่วนอาจารย์นิเทศก็ควรจัดเป็นรูปโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อของบเพิ่มเติมในการออกนิเทศนักศึกษา

ในด้านการเตรียมการสอน การใช้เทคนิควิธีสอน และการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ขาดเอกสารตำราที่จะค้นคว้าทั้งในด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนแบบใหม่ และขาดทักษะในการใช้อุปกรณ์บางชนิด ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าจะมอบให้ลี้กลงไปจะพบว่า ปัญหานี้แก้ได้ด้วยงบประมาณ โดยเฉพาะในเรื่องการจัดอบรมเทคนิควิธีสอนแบบใหม่ ทักษะการใช้อุปกรณ์ วิทยาลัยฯ จึงควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติม เพื่อสามารถพัฒนาบุคลากรโดยจัดอบรม

หรือดูงาน รวมทั้งจัดหาเอกสารตำราอ้างอิง ในห้องสมุดด้วย สอนในเรื่องการจัดกิจกรรมเสริม การเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาขาดความสนใจในกิจกรรม รวมทั้งระยะเวลาในการจัด ไม่เหมาะสม และขาดงบประมาณสนับสนุน ผู้วิจัยเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีการประสานงาน กับหัวหน้าภาควิชาและผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เพื่อจัดเตรียมงบประมาณ และประสานงานเรื่องของ เวลา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมกิจกรรมและเห็นความสำคัญของกิจกรรม โดยจัดเป็น โครงการไว้ในภาควิชา

กล่าวโดยสรุป ปัญหานี้พบในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในวิทยาลัยพลศึกษา คือ การขาดงบประมาณดำเนินการ การอนุมัติงบประมาณมีขั้นตอนมาก และไม่มีอิสระในการใช้งบประมาณ เนื่องจากต้องได้รับการอนุมัติใช้เงินจากวิทยาลัยครูคู่สมทบ เมืองบประมาณมีน้อย ไม่เพียงพอ จะส่งผลถึงการวางแผน และการจัดการเรียนการสอนทุกด้าน ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) ได้กล่าวว่า งบประมาณเป็นตัวบ่งชี้ที่จะทำให้การใช้หลักสูตร ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยมีความคิดว่า นอกจากวิทยาลัยพลศึกษาต้องริบดำเนินการ ในเรื่องการจัดหางบประมาณเพิ่มเติมทั้งภายในคือจากกรมพลศึกษาเอง และภายนอกคือ ชุมชน หรือองค์กรเอกชนแล้ว กรมพลศึกษาควรติดต่อประสานงานกับกรมการฝึกหัดครู เพื่อหา แนวทางแก้ไข ระเบียบข้อบังคับ เรื่องการอนุมัติเงินเพื่อใช้ในการบริหารหลักสูตร ให้กรม พลศึกษาสามารถอนุมัติการใช้จ่ายเงินได้เอง ซึ่งจะก่อให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น ซึ่งจะช่วย แก้ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการส่งบุคลากร เข้ารับการอบรม/ดูงาน การจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน วิดีโอเทป เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ การจัดหาเอกสารตำรา เข้าห้องสมุด และงบประมาณในการ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นในเรื่องวิทยากรและวัสดุอุปกรณ์ นอกจากนี้ปัญหาจากการที่ ระยะเวลาของการอนุมัติหลักสูตรกับการรับสมัครนักศึกษาใกล้เคียงกันมาก ทำให้การประชาสัมพันธ์ หลักสูตรทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น การประชาสัมพันธ์หลักสูตรจึงควรต่อเนื่องชัดเจน ซึ่งจะใช้ วิธีการจัดทำในรูปแบบใดก็ตาม ควรมีหลักการที่แน่นอน คือมีหน่วยงานที่จะรับผลิต ก.พ. รับรองวุฒิ ก.ค. กำหนดอัตราเงินเดือน และสามารถบรรจุเข้ารับราชการได้ ซึ่งจะทำให้บุคคล ภายนอกเห็นภาพพจน์ เห็นความก้าวหน้าของการเรียนในหลักสูตรนี้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ในการเตรียมบุคลากรควรมีการวางแผนเป็น 2 ระยะคือ ระยะสั้น โดยการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม/ดูงาน ส่วนระยะยาวคือ ส่งบุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งภายในและต่างประเทศ ในรายวิชาที่ขาดแคลนผู้สอนหรือรายวิชาที่ผู้สอน ไม่มีความรู้ความ ชำนาญเพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัยพลศึกษาและวิทยาลัยครูคู่สมทบที่อยู่ในภาคเดียวกัน ควรจะได้ร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการและช่วยเหลือกันในด้านวิชาการเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
2. กรมพลศึกษาควรรหาทางจัดเตรียมงบประมาณในการจัดซื้อเอกสาร ตำรา สื่อวัสดุอุปกรณ์ วัสดุโอบุช งบประมาณในการส่งบุคลากร เข้ารับการอบรม/ดูงาน และค่าตอบแทนวิทยากรจากภายนอกให้มากขึ้น
3. ควรมีการจัดฝึกอบรมอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่ขาดแคลนผู้สอนหรือในรายวิชาที่ยังไม่มีผู้จบการศึกษาด้านนั้น ๆ โดยตรง
4. ควรจัดตั้งคณะทำงานโดยเฉพาะ โครงการสมทบ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
5. ควรมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนต่างวิทยาลัยฯกัน หรือต่างสถาบันกัน
6. ควรมีการวางแผนหาหน่วยงานรับนักศึกษาทั้งฝึกประสบการณ์วิชาชีพและหลังจากสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬา พ.ศ. 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย